

- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 28 EF da fortolkes således, at den i princippet er til hinder for det pågældende importforbud trods den pligt, der påhviler Systembolaget til, efter anmodning, at skaffe alkoholholdige drikkevarer, som ikke haves på lager?
- 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, kan et sådant importforbud da anses for begrundet og forholdsmæssigt med henblik på beskyttelsen af menneskers liv og sundhed?

Appel iværksat den 8. april 2004 (fax: 6.4.2004) af Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG til prøvelse af dom afsagt den 28. januar 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i de forenede sager T-146/02 – T-153/02, Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-173/04 P)

(2004/C 156/09)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. april 2004 (fax: 6.4.2004) iværksat appel af Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG ved Rechtsanwältin Anja Franke, Grünecker Kinkeldey Stockmair & Schwanhäusser, Maximilianstr. 58, D-80538 München, bistået af Patentanwalt Martin Aufenanger, Maximilianstr. 58, D-80538 München, til prøvelse af dom afsagt den 28. januar 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i de forenede sager T-146/02 – T-153/02, Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Dom afsagt den 28. januar 2004 af Retten i Første Instans i de forenede sager T-146/02 – T-153/02 (¹) ophæves.
2. Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale appellsagens omkostninger og omkostningerne ved sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Appellen støttes på, at Retten har overtrådt fællesskabsretten.

- Retten har taget fejl af varearten og som følge heraf af de emballageformer, som i forhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 skal anvendes som sammenligningsgrundlag ved bedømmelsen af de varemærker, der søges registreret. I sin afgørelse har Retten ikke taget udgangspunkt i de emballageformer for de konkret anmeldte varer »frugtdrikke, frugtsaft«, som allerede findes på markedet, men generelt i emballager for »flydende levnedsmidler«. Der er ikke taget hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt de varemærker, der er søgt registreret, adskiller sig fra sædvanlige drikkeemballager. Den retlige prøvelse gik kun på fiktive grundformer af de varemærker, der er søgt registreret, samt på en mulig fremtidig anvendelse af stående poser for »frugtdrikke, frugtsaft«.
- Med udgangspunkt i dette bedømmelsesgrundlag og i betragtning af det lille mindstemål af særpræg, der kræves,

har Retten stillet for store krav til udformningen af de varemærker, der er søgt registreret.

- I prøvelsen af almenhedens interesser i forhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 tager Retten udelukkende det almene hensyn til mulige konkurrenter i betragtning, hvorved den faktiske situation, som er den, at appellanten i årtier har anvendt stående poser uden at blive efterlignet, ikke er blevet vurderet. Der er slet ikke taget hensyn til forbrugernes almene interesser.

(¹) Endnu ikke offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Sag anlagt den 13. april 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-174/04)

(2004/C 156/10)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 13. april 2004 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Enrico Traversa og Claudio Loggi, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at lovdekret nr. 192 af 25. maj 2001, ophøjet til lov nr. 301 af 20. juli 2001, om »Hasteforanstaltninger med henblik på sikring af liberaliserings- og privatiseringsprocessen inden for særlige dele af den offentlige sektor«, hvori der er fastsat bestemmelse om automatisk suspension af stemmerettigheder, der er knyttet til andele, der overstiger en grænse på 2 % af selskabskapitalen i selskaber, der driver virksomhed inden for elektricitets- og gassektoren, er i strid med artikel 56 EF.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Lovdekret nr. 192/2001 er i strid med artikel 56 EF, idet det foreskriver automatisk suspension af stemmerettigheder, der er knyttet til andele, der overstiger en grænse på 2 % af selskabskapitalen i selskaber, der driver virksomhed inden for elektricitets- og gassektoren. En sådan begrænsning indebærer forskelsbehandling og udgør en hindring for investeringer foretaget af en bestemt kategori af investorer og hindrer således kapitalens frie bevægelighed inden for Det Europæiske Fællesskab. Nærmere bestemt har denne restriktion til virkning, at enhver offentlig virksomhed, der er potentielt interesseret i at erhverve andele i det pågældende selskab, vil afholde sig fra det, idet en sådan virksomhed vil finde det umuligt på effektiv måde at deltage i vedtagelsen af selskabsbeslutninger og at udøve indflydelse på selskabets drift.